

உ
 வேறுமயிலுந்துணை,
 பாண் டு நா ட் டி ல்
 செம்பொன்மாடி, ஈறுமறுதூர்,
 மருதவனம், ஆர்ச்சனவனம் என்னும்
 பெயர்கொண்ட
 கண் ட தே வி யி ல்
 எழுந்தருளிய
 முரு க க் க ட வு ள்
 வண்ணச் சந் தமா வலி.

இஃது.
 மதுரையில்லா-தேவகோட்டை
 ராமய்யங்காரவர்கள் புத்திரர்
 அஷ்டாவதானம்
 செங்கய்யங்காரவர்களால்

இ ய ற ற ப் ப ட் டி,
 ஷேயூர்
 க ரு-கிர்ஷ்ணஞ்செட்டியாரவர்களுமாரர்
 கருப்பஞ்செட்டியாரவர்கள்
 வேண்டுகோளின்படிக்கு. ,
 தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்
 சுப்பிரமணியஸ்தவரவர்களது
 சென்னப்பட்டணம்,
 வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூட
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1880 (ஸ்).

7 SEP 1988

சாத்துக்கவிகள்.

சென்னப்பட்டணம்.

வித்தியாவித்தன் அப்பிசெட்டி தலைவாகிய

தஞ்சை-சதாவதானம்

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா

பொன்மாரி பெய்த புரத்திற் பெருங்கருணை
யென்மாரி பெய்முருக ஸ்ரீரகுதோன்—மின்மாரி
யொண்வரையிற் சந்தர்செய் யுண்மாரிபெய்ததான்
மண்வரைய ரங்கசாமி வான்.

மதுரையில்லா - வேதியன்குடி

கவ்ஸ்தூரிரெங்கய்யங்காரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா

சேடனிரு நாவாயிற் சேர்ந்தானே தென்மலைமே
ளீடுமுனி யுங்குறுகி நின்றானே—கோடலிலாச்
சந்தப்பா வாலரங்க சாமிகண்ட தேவிதனிற்
கந்தப்பா வென்றகவிக் கா.

திரிசிரபுரம் மகாவித்வான்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்மாணாக்கர்

திருவாரூர்

சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

விருத்தம்.

செம்பதுமமாதுதின முங்குதிகொடேவைவநகர்

செய்யமறை தேர்நிபுணனாங்

கம்பனிவனாமெனக் கவிசொலவதானியாங்

கருமுகி லரங்கசாமி

யம்புலவனாடக மழைப்பதியில்வாழ்முருக

னடிமலர் குறித்துரைத்தான்

கும்பமுனியுங்களி வணச்சந்தமாலையாங்

கோதிலா நூலைமாதோ.

உ
சிவமயம்.
கண்டதேவி முருகர்
வ ண் ண சீ சந் த ம ர வல.

விநாயகரீதுதி.
காப்பு-வெண்பா.

சீரார்செம்பொன்மாரிச் செவ்வேள்வண்ணச்சந்தத்
தாரார்பாமாலைதனைச் சாற்றவே—ஏராருந்
தக்கனையடர்த்தசிவ சத்தியுதவக்கயமு
கக்கணபதிக்கடவுள் காப்பு.

நூல்.
கு ழி ப் பு.

தனனதனதான தத்ததந்த-தனனதனதான தத்ததந்த
தனனதனதான தத்ததந்த தனதானு.

கடலுலகமீதினிற்சிறந்த வடியவரையாளவற்
புதங்கொள் கலைமதியொராறெனப்பொலிந்த முக
மோடே.

கருணைமழையேமிகப்பொழிந்தெ விரவுமுகி
ழாதமட்டவிழந்த கமலமலராமெனப்பிறங்கு விழி
மூவா.

தடன்மருவுஞ்ரணைத்தடிந்த விலைவாடிவொள்
வேலினைச்சுமந்த வசஷ்குலநேரொழிற்றுலங்கு புய்
மீரா.

றழ்குமயிலேறுபொற்சதங்கை யடியிணையுநா
னிலத்தினின்ற னடியன்மறவாதிருக்கவென்று மரு
ள்வாயே.

வடமணியமேருவொப்பிகந்த தடமுலையும்வே
லையொத்தசெங்கண் மகபதியினுலளித்தமங்கை ம
ணவாளா.

வனை துளபமாலேபத்மமங்கை மணிபுனையுமார்
புனுற்றநண்பர் மனமலரின்மேவுமச்சுதன்றன் மரு
கோனே.

படவரவினாசிலுச்சிகொண்ட மணிசிதரவேபி
டித்தலங்கல் படவினாவினோடுசுற்று நுங்க மயிலோ
னே. "

பதுமமலராடனக்ருகந்த மனையெனவெனாரு
மிக்ககண்ட பழமறைகொள்தேவியிற்சிறந்த பெரு
மாளே. (க)

கு ழி ப் பு.

தந்ததானன தானனதானன தந்ததானன தானனதானன
தந்ததானன தானனதானன தனதானு.

கொங்குமேவியவாய்மலரோதியர் திங்கள்வா
ண்முமீதினிலையொளிர் கொன்றைசூடிகைமர்னி
கர்பார்வையின் மயலாலே.

குன்றியேயவர்வார்முலேதோய்தரு துன்றுமா
'சையினுல்மயிலேதிகழ் கொஞ்சசீர்கிளியேயென
வேயனு தினமோதித்.

தங்குபூமியுளோர்கடைவாயிலி னின்றுதாழ்
மையதாகியதோர்பொரு டந்துகாவெனவேகவிபா
டியு நலியாதே.

சங்கமேவியபாலகர்போலருள் கொண்டுதேனி
னுமரசமேவிய சந்தமாகியபாவினமேசொல வரு
ள்வாயே.

மங்குலோகடலோவெனுமேனியோ டங்கை
யாயிரமோடெழிலேபெற மங்களாகரமாகியதேவி
யர் புடைஞமு.

மங்கிடாதொளிர்மாமணியோடுறை வெங்கண்
வாளரவாமனையேதுயில் வண்டுழாயணிமாலிகைமா
யவன் மருகோனே

கங்குலேகளிருகியும்வியெனு மைந்துவாளிக
ளேகொடுபாயியர் கன்றவேதுயலோவிகாமனை யரு
ளேடார்.

கஞ்சமாமலராள்குடியாகிய செம்பொன்மாரி
யிலேதிகழ்வேலொடு கங்கையாள்தருபீரலகனாய்வ
ரு பெருமானே. (உ)

கு ழி ப் பு

தனத்ததந்தன தானனதனதன தனத்ததந்தன தானனதனதன
தனத்ததந்தன தானனதனதன தனதான.

உருக்கைவென்றிடுதிமனவனிதையர் தருக்கு
மிஞ்சியவாலனநடையினு முவப்புதுஞ்சிமிணீர்த
ருமுலையினு மயலாலே.

புலுத்தர்தங்களையேயொருபொருளென நினைத்து நின்றிநிதா கியபுகழ்மிக வுரைத்துமென்கலிதீரொனவறுமையி னலியாதே.

மருக்கமிழந்திடுநீடநன்மலரணி திருப்புயங்களி லேபலகவிபுனை மகிழ்ச்சிகொண்டிளமேலவருறவினை மறவாதே.

மனத்திலன் பொடுதாளினைமலர்களை நினைக்க வும்பலபோகமுமினிதுற மழைக்கணங்குறமாதூட ன்மயின் மிசை வருவாயே.

பொருப்புமஞ்சிடவேமிகுவினாவொடு கறுத்து நின்றிடியேறெனுமுனாகொடு புழைக்கைமஞ்சன மேனிகொள்பலகளி றுணவாகப்.

புவிக்குள்வந்திடுகாலனைநிகர்தரு மொருத்தியெ ன்லுரைதாடகையுரவரை பொடிக்கவன்றொருகோ ல்விடுகரியவன் மருகோனே.

தருப்பொலிந்திடுசேணகராசனை வருத்தியங் குளவானவர்தளர்வொடு தவிக்கவென்றிடுருரனைய டர்திகழ் வடிவேலா.

தலத்துளிந்திரலோகமதெனவெழில் மிகுத்து வந்தபொன்மாரியிலுறைதரு தவத்தர்தங்களையாள் குருசரவண பெருமாளே. (ங)

குழிப்பு.

தன்னதந்த தத்தத்தனந்த தனல்தந்த தத்தத்தனந்த
தன்னதந்த தத்தத்தனந்த தனதானா.

முருகுதுன்றிமிக்குற்றகங்கு றனையிகழ்ந்துசொ
ற்பெற்றிலங்கு முகிலைவென்றுபொற்புற்றிருண்ட கு
முன்மானார்.

முகையினுஞ்சிறப்புற்றடர்ந்து மலையினுந்திறற்
பெற்றுயர்ந்த முலைபுயங்கடைக்கப்புணர்ந்து மய
லாலே.

உருகிரின்றுலெச்சைக்குடைந்து மணிகள்செ
ம்பொனுக்கிச்சைகொண்டு முணர்விழந்துமட்கிக்கி
டந்து நலியாதே.

புலகிலின்றமிழ்ப்பெற்றகும்ப முனியமைந்த
நற்பத்திதந்து முனைவணங்குதற்குச்சிறந்து வருவா
யே.

பொருதரங்கமுற்றுப்பொலிந்த கடலைவென்ற
ணைக்கட்டிலங்கை பொருதிவென்றியைப்பெற்றவன்
றன் மருகோனே.

புகலருந்திறற்பெற்றநந்தி யிறைநலங்கொளப்பு
க்குரின்று புனிதமந்திரத்தைப்புகன்ற குருநாதா.

. திருகுவெஞ்சினத்தைப்பொருந்து மகரர்தீங்கு
லத்தைச்சினந்து செயமமைந்தவொப்பற்றசேந்தில்
வருவோனே.

திருமடந்தையுற்றுப்பசும்பொன் மழைபெட
ழிந்திடத்தக்கமஞ்சு திழ்ப்புரந்தனிற்கொற்றமிஞ்சு
பெருமாளே. (சு)

குழிப்பு.

தனதனதனத்தனத் தனந்ததானன தனதனதனத்தனத் தனந்
ததானன, தனதனதனத்தனத் தனந்ததானன தனதான.

மலைகளேநிகர்த்துதிந்நுயர்ந்தகோமள முலைது
கினெகிழ்ந்நுவிட்டிலங்கியாடவர் மனதினைவளைத்
திழுத்தியங்ரண்மேவிய தேருவூடே.

வருபவர்படத்தையொப்பமைந்தயோனியா பொ
ருடரும்வரைக்குமிக்குகந்தநேசியர் வளமிகுமிரக்க
மற்றவங்கொள்வேரைய ருறவாலே.

புலவொடுமல்கணுற்றுயங்கினோப்பல விளை
தரவயர்ச்சிசிறன்றளர்ந்துபெதுவு முனமதுகவர்ச்சியி
ற்பொருத்தியேநித முழலாதே.

புலகினிலெவர்க்குமிக்குயர்ந்தபாடல்கள் மொ
ழிகிறபடிக்குநற்பயன்களையுற வுனதருளளித்தென
க்கிலங்குசீர்மைக டருவாயே.

கொலைபுரியரக்கரிற்சிறந்திராவணன் முடிபொ
டிபடக்கறுத்திலங்கைவாழ்வுகள் கொளவினையவர்க்
களித்திலங்கிராகவன் மருகோனே.

குரைகடலிடத்துதித்தமர்ந்தமாவினைமுறிபுட
வடர்த்துமக்ரவுஞ்சமாகிரி குலைதரவிடுத்தடற்பெர்
ருந்துகூரிய விலைவெலா.

அலைபொருசிறைத்தடத்தமைந்ததாமரை மல
ருறையனப்பெடைக்கிசைந்தமாதர்க ளளிபெறநடி-
த்திடத்தகும்பொன்மாரியி லுறைவோனே.

யடியவரிடுக்கணக்கடிந்துசீரிய பொருள்பலவ
ளித்துநற்றவங்களேயுற வருள்புரிசுறத்தியைப்பணி
ந்துவாழ்தரு பெருமாளே. (௫)

குழிப்பு.

தனத்தத்தத்தன தந்ததானன தனத்தத்தத்தன தந்ததானன
தனத்தத்தத்தன தந்ததானன தனதாந்.

சகத்திற்சிற்சிலவம்பர்நிறெறி படைத்துத்துர்
ச்சனொலுபுகொடு தவத்துச்சந்தனர் துன்ப
மேபெறு வகைநாடித்.

தமக்குபிட்டு யசெம்பொன்யாவையு மழித்து
க்கைப்பசையின்றியேதுயர் தரித்துக்கற்புளமங்கை
மார்க்கோ வசைபேசி.

இத்திற்பெற்றிநென்றியாவையும் விதித்துச்
சொர்க்கமதங்கிலாமலு மிரப்புற்றுத்திரிகின்றதீய
ரை மதியாதே.

யினித்துச்சொற்றிகழ்கின்றசீர்கவி யுரைத்துப்
பொற்புறுமுன்றன்மாணடி யிருக்கப்பெற்றுயரன்
பர்போலருள் புரிவாயே;

மகத்துக்குத்தலைவன்றன்மாமுடி கொடுத்துக்க
ம்பகவென்றுருரனை மடித்துச்சொற்பெறுசெந்தின்
மாநகர் வருவோனே.

மழைக்கட்பொற்றொடியொன்றுசீதையி னெ
ழிற்குத்தக்கவனென்றுசுடறவில் வளைத்திட்டற்புத
மிஞ்சிராகவன் மருகோனே.

நகத்துட்பற்பலவிந்தையாடல்க ணடித்துப்
பொற்றொறங்கையாளெழி னலத்துக்குப்பணிகின்ற
பேர்நசை யுடையோனே.

நவிக்குக்கட்குறையென்றுநீள்விழி படைத்து
ச் சொற்கனிமங்கைமார்பலர் டயபுற்றுப்பொலிகண்
டதேவிகொள் பெருமாளே. (கூ)

குழிப்பு.

தன்தனதன்தன தந்ததானன தன்தனதன்தன தந்ததானன
தன்தனதன்தன தந்ததானன தன்தானு.

குடமுனிதமிழ்பெறவென்றுகூறிய கருணையு
மொருகுகைநின்றுகூவிய குணமிகுபுலவன்முனின்
றசீர்மையு மறியாதே.

குறாகடலுலகினில்வன்கணூர்பல ருனதடியவர்
புகழ்கண்டியாதொரு குறைசொலிகைபலகொண்
டுசீறுவர் மடியாலே.

மடமையொடவொதிர்நின்றுசீரிய கவிசொலி
யரசுசெய்துங்கனையென மனமகிழ்தரவுரைதந்து
பேசியுமொருகாசாம்.

வரையினுமுதவுதலின்றியேயுயிர் விலகியவுட
லெனநின்றுநோயெனும் வலைதனிவழல்வதுநன்ற
தோவருள் புரிவாயே.

கடமழைபொழிதருசெங்கண்வாரண முகஞென்
டுசமர்புகின்றவேலொடு, கவினிலகியவுயர் துங்க
வாரண முடையோனே.

கவுசலைதரவெழின்மைத்தனாகியு மசுரர்களுக்குல
முழுதுண்டகார்முக கரதலனெனுநரசிங்கமானவன்
மருகோனே.

அடவியிலொருசொடி நின்றசூழலி னனாதினா
முதிர் தருகின்றதோர்பெரி யவொனமணமுறவந்து
கார்மயி லமர்வோனே.

யமையிமையவருலகொன்றுசோலையி னிலவு
மிழ்தளவலர்கண்டதேவியி லடியவரருள்பெறவந்
துவாழ்தரு பெருமாளே, (எ)

குழிப்பு.

தனனதனத்த தனனதனத்த

தனனதனத்த தனதான.

கனகவளாவென்று முடிதனையெறிந்து கமலமு
கையம்பு படமோதிக், கலசமதையங்கி தனில்விழ
முனிந்து கதிர்மணிவடங்கொள் முலைமாளார்.

வனமனாயொதுங்க மிளிரரிநெடுங்கண் வலைத
னில்விழந்து நலியாதே, வளமிகுதரங்கவுலகையி
ல்கொண்டு வலம்வருபதங்க ளருள்வாயே.

சனகனருள்கண்டு மொழியெழினயந்து, தனு
வைமுறிதுங்கள் மருகோனே, சதுமுகனையன்று சி
றைபுகவெகுண்டு தயைபுரிசூழ்ந்தை வடிவேலா.

அனநடைபயின்று கொளுமெழின்மிகுந்த வரி,
வையரொறிந்த மலர்மலை, அளிசுலவுமம்பொன் ம
ழைநனிபொழிந்த வணிந்ருறைந்த பெருமாளே.()

குழிப்பு.

தன்னதந்ததான தன்னதந்ததான

தன்னதந்ததான தனதான.

நளிரதரங்கவேலை யுலகில்வன்கணுளர் நனியிக
ழ்ந்துபேச வலாமேலே, நவரசங்களோடு பொரு
ணையங்கள்மேவி நவையகன்றதூய கவிபாடி.

ஒளியிழந்துநாண மிகவகன்றுதேய வுணர்விழ
ந்துவிணி லலையாதே, உனதுநண்பர்மேய சபையிரு
ந்துபாட வுளமுறந்துநாணும் வருவாயே.

தனிரிலங்குமேனி யலர்மடந்தைமார்பு தனில
ணிந்தமாயன் மருமோனே, தருமன்னுவிழ முனி
வுகொண்டபாதர் தருகுழந்தையான வடிவேலா.

கனிமதங்கொள்தோலி னினையமஞ்சலாவு க
ழைவிளங்குசோலை தனில்மாநர்; கனியெனுஞ்சொ
ன்மேவி நிலவுகண்டதேவி கவினவந்தசீர்கொள் பெ
ருமாளே, (க)

குழிப்பு.

தானதனதந்ததன தானதனதந்ததன

தானதனதந்ததன தனதான.

சேலெனமிளிர்ந்துகட லாலமதைவென்றுமிகு
தீவிரழ்வினங்குநெடு விழியாலே.

சேணுநிவந்துவளர் மேருவனாயென்றுரை
செய் சீர்மணிவடங்குலவு முலையாலே.

மாலதரினின்றவர்கள் தோள்புணரநெந்துநீர்
மாயையினலைந்துநனி திரியாதே.

மாணிலகுமுன்றனருள் மேலியரதுன்மகன்
மலைபுனைபுந்திறமை யருள்வாயே.

காலனையுதைந்துகடை யூரதனிலன்பனெதிர்
காணவிடைவந்தசிவ னருள்சேயே.

காவிரியரங்கநகர் மேவியரவின்கண் வளர் கார்
முகிலுகந்தவெழின் மருகோனே.

வாலநாடகருலவு சீர்மையொடுசெம்பொரு
ளி மாறிப்பொழிகின்றநக ருறைவோனே.

வாகைமயில்நின்றடியர் பாடுதுதிகொண்டுமத
வாரணமுகன்பின்வரு பெருமானே. (க0)

குடிப்பு.

தன்னதானதத் தானனதனதன தன்னதானதத் தானனதனதன
தன்னதானதத் தானனதனதன தனதான.

கொடியபாதகத்தோருறும்வறுமைகள் மருவி
மானம்விட்டேயெனதுடலுயிர் குறையைவீனமுற்
றேப்பொருளிலகிய ஸ்றியோர்மேல்.

குலவுதேனுமட்டார்தருவிருநிதி யுடையகோ
வெனப்பாடியுமவர்மனை குறுகவோபடைத்தாயுன
தருடனை யறியேனே.

படியுளோர்கடத்தேறவுமருணிறை குழலியாகி
நற்கீரனையொருகை பழுதுறாமலுற்றாயென மரு
வுத லரிதாமோ.

பழமையானசொற்றேர்தருபுலவர்கள் குழுவைநாடிநட்பாகவுமுனதடி பணியுமாறுபெட்பார்மயின்மிசைமுனம் வருவாமே.

அடியினுலெழிற்பூதலமுழுதொரு நொடியிலேயளப்பானெளியவர்குறை யதனையேதுடைத்தாள்பவனிடையர்கள் மனைதோறும்.

அனையவாயில்வைத்தேதுகர்மதலையி னுருவினாமிகுத்தோனையுரலோடு மனையவேபிணித்தார்தரநகுமரி மருகோனே.

கடிகொள்ளோலையிற்பாண்முரலளிதுதை மலரின்வார்மதுப்பாய்தலின்வளமிகு கழனிமேவுநற்சாடிகளிமையவ ருலகேயா.

கமலமாதினுத்தோர்மனையெனவெழி லவிர்பொன்மாரியிற்தேசுமிழ்தரமத கருணைவாரணத்தானனனுடன்வரு பெருமானே. (கக)

குழிப்பு.

தனனதனதன தனனதனதன தனனதனதன தந்ததானன
தத்தத்தத்தன தத்தத்தத்தன தத்தத்தத்தன தத்தத்தத்தன
தனதானு.

இருளுமொலிகடல் மழையுமலமர விலகுகுழல் குளி ரிந்துநேர்முக மிக்குக்கொக்கவி னித்துத்தத் தையி னத்தைச்சக்கரையப்பெற்றுக்குளி ரமுத மொழுகிய மொழியுமயிலையு மளியுநிகரென வம்பு போல்விழி யப்புக்குட்குமி மொத்துச்செப்பைநிகர்த்துக்கச்சி னிருக்கப்பெற்றுய ரினியமணிவட முலவியினோளர்கள் மனதுகவர்தரு மின்பமேவியு மெ

ட்டுத்திக்கினி டத்துற்றுப்பொலி வெற்பொத்துச்
செறி வட்டக்குத்தின முலேமேவி.

யிரதமருவிய தெருவிலொயிலொடு திரியுமிசை
தவழின்சொலார்பல ரிட்டத்துப்படி தித்திக்கத்தரு
முத்தத்தைக்கொடு துப்புக்கொத்தவி ரிதழினுறுசு
வைபருகிமதனுறை யிடமதனில்வெகு விங்கிதாகர
மிக்கத்துய்த்திட விட்டுக்கட்டிய ணைத்துப்பற்குறி யி
ட்டுப்பொய்த்துயி விலகவிருவிழி செருகமுகமதி
வெயர்வுமிகுதர வெஞ்சியேயுரை யெய்த்துத்திக்கி
யுரைத்துப்புட்குர விட்டுச்சத்தமெ முப்பிக்கொக்
கொக விதயாலே.

மருவியவருறு நிதியமுமுவது மொழியும்வ்கை
யொடு வஞ்சமாய்நசை வைத்துப்பட்டினு டைக்கெ
ட்டுப்பவன் முத்துச்சுட்டித னக்கெட்டுப்பவ னி
ழைகள் பலபல விழையுமவைகளு மினிதினுதவு
வை யென்றன்மேனியு னக்குத்தத்தம ளித்துக்கிட
டியி ருக்கப்பெற்றவெ னக்குச்சற்றையு மனதுமினி
யொரு வரையும்விழையவு மகிழ்தல்புரிவன வன்றி
தாணையெ னச்சொற்றுப்பொருள் தெட்டிக்கைப்ப
சை யற்றுக்கெட்டிட விட்டுச்சற்றினி யிவனாலே.

வகையுமிலையொரு சலியினளவென வெளியில்
விடுபவர் வந்தவேறொரு வர்க்குச்சித்தம ஓமத்து
ச்சத்திய மற்றுச்சொற்றவ றுற்றுப்பொய்ப்பவர்
கொடியசெயல்புரி கணிகைமகளிர்க னுறவினசைப

ல கொண்டுபூமியி டத்துச்சிற்சில வற்பற்குங்கவிசெ
ப்பிக்கொற்றம்வி டத்துச்சர்ச்சனர் வதியுமவையத
புகுதவிலகியும் வறுமைபிணிதர வநகிமேவும ரக்ஷ
க்கொத்தம னத்திற்றுக்கமி குத்துப்பொற்புவி டு
துக்கெட்டுட லழிவேனே.

திருவுமொள்திகழ் மணியுமணிதரு திறல்கொ
ளுமொடு செங்கைமாகரி செற்றுச்சக்கர நத்துக்
கைத்தலம் வைத்துச்சட்கழு முற்றுத்திட்பவில்
கதையொடியர்வுறு படைகள்கொடுசமர் பொருது
பகைஞர்கள் கன்றியோயுயிர் விட்டுத்தெற்கினி டத்
துப்புக்கிட வெற்றிச்சத்தமொ வித்துக்கற்பொரு
திணியபுயமுறு கனகனுடலது கிழியவகிர்நர சிங்
கமாய்வரு சிட்டர்க்குப்பத முய்த்துக்கொட்புறு ம
த்திக்குக்கிர்பை வைத்துப்பற்பக லினாதேடித்.

தினாசெய்மடுவினி லுருகுபசியொடு நெடிதுப
கல்திரி செங்கராமெய்தி கைத்துத்துய்த்திட விச்
சித்துக்கவர் துப்பைக்கைத்திட விட்டுக்கைக்கரி து
யரமொழிதர வருள்செய்நெடியவ னவையினொரு
கொடி துன்னுமானம ழிக்கத்துட்டர்நெ ருக்கிப்
பொற்றுகில் பற்றிக்கட்டுநெ கிழ்க்கக்கற்பினன் சிறி
யர்செயலுள மருவிஹரிஹரி திருவினிறையவ வெ
ன்னுமீதுதி செப்பிக்கைத்தல முச்சிக்குட்புக வை
க்கச்சித்தமி னித்துப்புக்கவன் மருகோனே.

தருவினறுநிழ லுறையுமமரர்க டலேவனெடு
சமர் தந்தஞரனி றக்கத்தற்பர நெற்றிச்சக்கிடை
யுற்றுச்சத்திவி டிக்கப்பெற்றவ னிருவர்முனிவர்க
ள் பரவியடியினை தொழுகவரிமிரு தங்கவேசை
யி சைக்கத்துத்தியொ லிக்குச்சிற்பனை சித்தத்திற்க
ளி துய்த்துப்பெட்டிற் தகுததரிகிட திமிதிற்றிதிமி
ஜணுதஜணுஜணு தந்ததோதிமி தத்தத்தச்சணமிக்
கப் பொற்சபை நிர்த்தற்குப்ரண வத்தைச்சொற்ற
ருள் குருநாதா.

தளவின் முகையவிற் பொழிலின்மதுமழை
பெருகியவலிடை தங்குசாலித மைத்துச்சொற்க
நி லத், ற்புக்கவ ருக்கைக்கொக்கின்ம ரத்திற்செரு
க்குதிர் கணிகள்கவியிடர் மனுகி லுயர்மணி யொளி
செய்வளமிரு கண்டதேவி நகர்க்குட்பத்தர் வ திக்
கப்பொற்றிகி யுற்றுக்கற்புமி குத்துச்செனற்கனி தக
மைநிலற்குற மகளினடிதொழு தரியபுகழ்கொடு ச
ங்கமார்புல வர்க்குத்தர்க்கொழிக்கச்செட்டிகு ல
த்திற்றக்கசி றப்புற்றுப்பொலி பெருமாளே. (௨௨)

தழிப்பு.

தனதானன தந்தனதானன தனதானன தந்தனதானன
தனதானன தந்தனதானன தனதானன.

அனையோயெர்தந்தையுமினமில் மனையாளெ
ழின்மைந்தருமுகுற வனைவோர்களுநைநந்திருபாலி
னு மழநோயா.

ரகமாகியுனமம்பொறிசேர்தரு முடல்மேவிய
வென்றனதாருயி ரதையேகொளவந்தகனூர்மிகு வி
னாவாயே.

முனையேபுரிதண்டத்ருகுலமு முறவேகருவெ
ம்பகடேறியு முனிவாய்வருகின்றதொர்நாளது த
னோனாடி.

முகினேர்சிறையஞ்சிகிமீதினி விருதேவியர்கொ
ண்டினிதாகியு மொளிர்வேலொடுகந்தவெனேர்தனி
ல் வருவாயே.

கனையார்கவீவந்திடவோர்குசை தனிலேதவந
ன்கமைசீரிய கருமாமுதிலென்றவிராகவன் மருகோ
னே.

கமுதாடவுமங்குறைகூளிகள் மிகநாடவும்வெம்
பசிமேவிய கனவோரிகள் துன்றிடமாவினே முனி
வோனே.

சினேமேவியசெங்கனிவார்தரு நறையோடிநல
ந்திகழ்நாடிகள் சிதையாதுவளர்ந்திடுமேர்பெறு நக
ராகித்.

தெருளாளர்நிறைந்துலகேழினும் வளமேபெ
று துங்கபொன்மாரிகொள் திறலார்பல குன்றுகளே
கிகழ் பெருமானே. (கக)

குழிப்பு.

தனதனதானன தனதனதானன

தனதனதானன தனதான.

குருபரவேலவ பரசிவனாருள் குககுமராவென
மொழியாதே .

குலவுசகோரமு மொழிதரவேவளர் குவிமுலைமாதர்
கள் வலையாலே

உருகியும்நோய்பல வினேதரவேயுட லுறைதருமாரு
யிர் மிகவாடி

உலகுரைதிபவர் மனைகளிலேபொரு ளுதவெனவே
சொல்லி நலிவேனோ

அருணையிலோர்கிளி பகர்கவியாலுள வதிச்யமேவிய
முருகோனே

யலர்மகள்மேவிய மணிதிகழ்மார்பின னலைகடலேது
யி லெழின்மாயோன்

மருககிப்பாகர வொளிகிழ்மாளிகை மருசியமாதர்
கண் முகநேரா

மரைமலர்வாவினொள் சிறுமருதூர்தனின் மயின்மி
சையேறிய பெருமானே. (கசு)

குழிப்பு.

தனத்ததந்தன தந்ததானன தனத்ததந்தன தந்ததானன
தனத்ததந்தன தந்ததானன தனதானா.

மருக்கமழ்ந்திருண்டுன்றுமோடியார் பொருப்பை
வென்றொருகம்பமாவிரு மருப்பினுந்திகழ்கொங்கை
யார்களின் மயலாலே

மறுக்கமுண்டவரின்பமேபெறு கருத்துயிஞ்சி
யவம்பராயுயர் வளப்பரின்றிடுசெம்பொனீயவர் ம
னேதோறு

நெருப்பினின்னுழல்கின்றதோர்புழு வெனக்கு,
 னாந்துயிர் பொன்றவேகவி நிகழ்த்தினின்றுடலின்னி
 யேமிகு கவிநோயே

நிலத்தின்வென்றுயர்கின்றகாலமு மெனக்குவ
 ந்திடலென்றரோவரு னனைத்துமன்புடன்வென்றி
 மாமயில் வருவாயே.

விருத்தனென்றொருகொம்பனாள்மனை தனிப்பு
 குந்தெழில்மிஞ்சுகாளையு வியப்புடன்நிகழ்மைந்தனா
 னவ னருள்சேயே

வெலற்கருந்திற ல்கொண்டசீர்கன கனைப்பிளந்
 தொருசிங்கமாய்முரண் விலைப்பொருந்தியபுங்கராக
 வன் மருகோனே

திருப்பொலிந்திடுமங்கைமார்கன வரைப்புணர்
 ந்திடலொன்றியுடுத றினைத்தணிந்திடுதுங்கவாயிழை
 களைவீசுத்

தெருக்கிடந்தொளிர்செம்பொன்மாரிபெய் புக
 ழ்ச்சியொன்றியகண்டதேவியொள் சிறைச்சிகண்டி
 யிலென்றுமேவிய பெருமானே. (கரு)

குழிப்பு.

தனதனத்தன தனதனத்தன

தனதனத்தன தனதானா.

உலகதனிற்றுயர்தருபொருணித்திய முளதெனுமற்

பர்பு னெறியாலே

உனதருள்பெற்றுயரடியவரைத்தொழ வுளமதனிற்

களி யடையாதே

இலகுவரைத்தனவிலைகொள்பரத்தையரிணையடியை
 த்தொழு ததனாலே
 இகபரமற்றவர்மனைதொறுநற்கவி யிசையொடுசெப்
 பியு நலிவேனோ
 குலவுதினைக்கிளிகடியுமெழிற்சிது குறமகளைப்பணி
 முருகேசா
 குகாகடலிற்பணியணையதனிற்றுயில்கொளுமரிபெ
 ட்புறு மருகோனே
 அலகில்வளைக்குலமுதவுமணித்திர ளலைகள் கொழித்
 திட நெடுவானே
 யவிர்ககனந்துகள்மருதவனத்துறை யடியவருக்கரு
 ள் பெருமானே. (கக)

குழிப்பு.

தனதானன தானனதானன தனதானன தானனதானன
 தனதானன தானனதானன தனதானன.

மழையோகடலோவளியோவெனு மிருளோதி
 யும்வானுலகார்தரு மதிநேர்முகமீதினிலையொளி
 விழியாலே

வருமாடவராருயிரேகொளும் விலைமாதர்கள்
 யோனியிலேபுகு மறிவீனர்களாகியதியவர் மனை
 தோறும்

விழைவாய்மிகவேபொருள்தாவென வுயர்சீர்க
 விபாடுதலாலவர் வெறும்வீணனிபோவெனவேசொ
 லும் வசையாலே

விதியால்வருதிவினையிதென மன்தேபடுநீயென்
னவாடியுன் வியன்மாணடியேபணியாதுட னளி
வேனோ

உழைநேர்விழிசேந்தருசிதையி னெழின்மாநல
மேபெறுமாசையி னொருகார்முகமேவனேராகவன் ம
ருகோனே

உமையாஸ்தருபாலகனூய குமராவமராபதிபா
வல வுனையாதரியாதவர்திவினே யொழியாலே

கழையானவிலேதொடுமாமத னனையாரிடமுடி
யமாதர்கள் கலைமாமலர்மாலையின்வார்தரு நறை
யோடிக்

கயமேரிகளேநிறைசீர்திகழ் மருநூர்தனிவேம
யின்மீதமர் கருணாகரனாகியவேல்புனை பெருமானே.

குழிப்பு.

தனதன்தானன தத்தனதந்தன தனதனதானன தத்தனதந்தன
தனதனதானன தத்தனதந்தன தனதான

கரியிருகோடெனமுத்துவடந்திகழ் முலைவிலை
கூரிடுசித்தமில்ங்கிய கணிகையர்மால்வலைபட்டுழல்
கின்றது தவிராதே

கனமரியாதைகள்விட்டுயிர்நந்தியு மீபொருளா
ளரிடத்துநலந்திகழ் கவிபலவாகவுரைப்பினுமிங்கித
மரியுாதே

பரிவிலராகியதுட்டரிடந்தனி லுரிமையினுல்
மிகவைத்திடுநண்பினர் பழிபலவாகவினேத்திடுவஞ்
சரையனுகாதே

பலபெரியோர்களுமெச்சிடவந்தொரு திருவி
ளையாடனடத்திவரந்தரு பதவினைவீடுபெறக்கிர்பை
நெஞ்சினி னினைவாயே

வரிதிகழேர் வில்வளைத் தூநிலந்தரு வனிதையை
மேவமணத்திடுபுங்கவன் வனமுறுயோகியர்கட்கரு
டந்தவன் மருகோனே

வளமலிமாமதுரைப்பதிதங்கிய தனபதியாகவு
ருக்கொடுவந்தவை மருவியநாளில்வழக்குரைசங்கா
னருள்பாலா

அரிபரியாகவுகைத்திடுபைங்கழை மதன்விடு
வாளி துளைக்கருநெஞ்சொடு மமைமுனிவோர்கள்
ருத்திலிலங்கிய முருகோனே

அலர்விரிசோலைபுடைக்கணெருங்கிய சிறுமரு
தூரினிருத்தமிலங்கிடு மவிர்மயிலேறிநடத்திவருந்
திகழ் பெருமானே. (௧௮)

குழிப்பு.

தானுதத்ததான தானுதத்ததான

தானுதத்ததான தனதானு

வானுதலங்குதேவ ரோடாதமைந்துவாழ மாருரை

வென்றுகாவல் புரிவோனே

வாதாடியன்றொர்பாலை யூடேயெதிரந்தவாய்மை வா

. டாதவன்பனேரில் வருவோனே

*நானுவிதங்களான போகாதிபின்பமேவி நரிடோரு

முன்றனம் மறவாதே

நாகேரமைந்த தூவி மாயூரநின் னுநேரில் நாயேனையா
ளவின்று வருவாயே

மானாகிவந்ததீய மாரீசனன்னுவீய மாவாளிகொண்
டதூயன் மருகோனே

மாவேல்புனைந்தசில கோலாகலங்கொள்பால வாதா
டுமிண்டர்கால முருகோனே

தேனூரலங்கன்மாலே யாரோதிநங்கைமார்கள் தேசை
யுமம்பொன்மேனி நிகராயே

தேமாவிலங்குசோலை யேமேவுகண்டதேவி சேர்நா
யகந்தனை பெருமானே. (கக)

குழிப்பு.

தனத்தத்தந்தன தந்ததானன தனத்தத்தந்தன தந்ததானன
தனத்தத்தந்தன தந்ததானன தனதானு.

கருப்பெற்றைந்திருநிங்களாய்வயி றிடத்துட்
டங்கியுயர்ந்துசீருல கதிற்றற்கண்டெனுமுன்றனுமம
துளையாதே

கனத்ததத்தண்டலேவண்டையேநிகர் கதுப்பை
க்கெண்டையையெஞ்சைநேர்புகல் கணைப்பொற்றும்
பமதென்றவோர்முலே யுடையோர்பால்

விருப்புற்றங்கசனைந்துவாளிகள் விடுக்கத்தெ
ன்றலும்வந்தெனருயிர் விலக்கச்சஞ்சலமொன்றிநா
டொறு மெலியாதே

“வெயிற்பொற்பைஞ்சிறைதுன்றுசீர்மயி லுகை
த்துச்செங்குநிர்கண்டுவாயவிழ் வினாக்கட்கஞ்சமும
ஞ்சசீரடி தருவாயே

செருப்புக்குந்திறல்தங்குமோர்தகர் நடத்திச்
செந்திலின்வந்துதூயவர் செழிக்கப்பொங்கருடந்து
வாழ்வுறு குமகோசா

சிரத்தைக்கொன்றையயங்கமாறணி பவர்க்கு
ச்செஞ்சொலிலிங்குமாமறை தெரித்துப்புங்கமமை
ந்ததேவர்க டலேவோனே

தருக்குற்றிங்குதமின்றியேவசை யுரைத்துக்கம்
பமமைந்துசீறிய தயித்யற்கொன்றொருசிங்கமானவ
ன் மருகோனே

தடத்திற்சங்குகடந்தமாமணி யிமைக்கச்செங்
குமுதங்கள்வாய்விநி தரச்சொற்றங்குபர்கண்டதே
விகொள் பெருமானே. (௨௦)

குழிப்பு.

தன்னதனத்ததான தன்னதனத்ததான

தன்னதனத்ததான தனதான.

சிகரமொளிர்செம்பொன் மேரு வரையையொருசெ
ண்டின்மோதுதிறலுடையகந்தவாறு முகநாதா
சிமிழனையகொங்கைநாறு குமிழைநிகநீந்திமேய சி
றுமியைமணந்தசீர்கொண் முருகேசா

தகரமணிகொண்டலோதி வனிதையர்களம்புகாவி
தனையுமுனிகின்றவால விழியாலே

தளர்வொடுமெலிந்துமூடர்களைமிகநயந்துமேன்மை
தனையுமறவிண்டுநாளு முழல்வேனோ

மகரமுகள்சிந்துவேக வொருபுகழியன்றுவீச மண
மிலகுதண்டுழாயன் மருகோனே

மதுரைநகர்வந்துதிய வமணர்களொருங்குவிய வரை,
 பதிகமங்கிநீரில் விடுவோனே
 சகரர்தொடுதுங்கவாரி யரவமுமடங்கவேழு சலதர
 முமஞ்சநாளு முலையாதே
 தனியொலியியங்கண்மேவி பெழிலிலகுசெம்பொன்
 மாரி தனிலொருசிகண்டியேறு பெருமானே.()

குழிப்பு.

தானதானன தந்தனதானன தானதானன தந்தனதானன
 தானதானன தந்தனதானன தனதான.

ஆனையாமுகவைங்கரனோட ம ராடியேயுலகங்
 கரையோர்நொடி யாகவேவருகின்றகுறைய முரு
 கோனே

யாசிலாதொளிரன்பருளானவ னேகுராகுறம
 ங்கையினாயக வானவேர்நதிதந்திடுபாலக வெழி
 லோனே

மாணநேரலவென்றொருகானிடை யோடவே
 முனிவுண்டொளிர்வேல்விழி மாதரார்மயலொன்றி
 யெநாடொறு மெலிவாலே

மாகமேவியவைந்தருநாயக னேமியானெனவ
 ண்டனாயேகவி மாலைபாடியுவெங்கலினோய்கொடு
 திரிவேனே

சோனையாரிபொழிந்தவநொரு சேயசீர்வ
 றையங்குடையாயெடு தூயனாயர்மகிழ்ந்திடுகோவல்
 ன் மருகோனே

மீனே நேர்கணிளங்கொடி போல்பவன் பாகமார்
தருநஞ்சமரேர்களுள் மேவிவாழ விரிசம்பொனின்
மாரியி னுறைவோனே

மேன்மையாகி பதண்டமிழ்நாவலர் நேயனே
யெயில்பொங்குகலாமுயின் மேடமேறிவருங்குமரா
வுயர் பெருமானே. (22)

குழிப்பு.

தன்னதன தன்னதன தன தான தத்தன தன்னதன தன்னத
னதன தானதத்தன, தன்னதன தன்னதன தனதானதத்த
ன தனதான.

குமரிதிரிபுரைபுனிதை குழையோடெதிர்த்த
விழி யுடையபயிரவிகெளரி யுமையாளுலப்பிலவள்
குலவரையின்மகளுதவு குகனேகுறத்திபுணர் கும
ரோசா,

குரைகடலீனிலையின்விழி நுயில்கோமளப்புய
லீ னிறமுடையனடியவர்க டனைநீணிலத்திலொரு
குறையுமிலையெனவருள்செய் குணமேமிகத்தவரி ம
ருகோனே,

நமனைமுனிவுடனுதையு நவைதீர்விடைப்புனி
த னுணரவருமறைமொழியு மவனேநகத்தைநிகர் ந
கைசெய்மணிவடமணியு முலைநால்வர்சுற்றிவரு தெ
ருளுடே,

நணுகிவிலைபகருமவர் நலமேகெடுத்தினை ர
வர்களையும்லையவிடு மிழிவார்பரத்தையர்க ணசையு
டையமிடியனையு னடியேவழுத்தவரு டருவாயே

சமரக்ளமுகவிஜய தரவேலெடுத்தசுர ருடலை
நரிகழுகொடி யுணவேகொடுத்தமார் தனியரசுபுரி
யவரு டருவோய் தருத்தணியி னுறைவோனே,

சதுமுகனெடுவருமுயர் ஜனகாதியர்க்கும்வ
ரு கவலையொழிதருமுருக கதியேகொடுக்குமகல் ச
ரவுணமதெனுநதியில் வருவோய்தகட்டிலைய வடி
வேலா,

அமரருலகதனையடர் தருசீர்மிகுத்தபொழி வி
ணரினொழுகியநறைபு மினிதாயமுகச்சனியி னமுதுமு
யர்பழனமுள பயிலோவளர்க்கும்வள மதனலெ,

யளவினிதிபெருகுசிவ மருதூர்தனிற்புனித ர
கமகிழவவரவர்கண் மனதானினைத்தபடி யருளுதவு
மினியதக ரிவர்வோய்சகத்தினிறை பெருமானே. ( )

குழிப்பு.

தத்தன் தனத்தன தத்தன தனத்தன
தத்தன தனத்தன தனதானா.

முத்தினைநிகர்த்தெயிறு துப்பதனையொத்தவித
ழ் முக்கனிரசத்தனைய மொழியாலே,

முத்தியைநினைத்ததவ வித்தகருநச்சவரு மொ
க்குளாவனத்தில்விடு முலையாலே,

மத்தினிடமுற்றதயி ரொத்துயர்பதைக்கமுனி
மச்சமிதெனக்கருதும் விழியாலே,

மற்குடமனத்தெனை வளைத்திழுபரத்தையர் வ
லைக்குள்விழுபுத்தியற வருள்வாயே,

கொத்திலகுசெச்சைமலர் மற்பொருபுயத்தில்
ணி கொற்றவொள்தகட்டிலைய வடிவேலா,

கொட்டபுறுதிறத்தமர னாக்கெட நினைத்தடரு
கொக்கினைவதைத்தவலி யுடையோனே,

அத்திமுனினைக்கவரு சக்கரவெழிற்படைய ன
ற்புதமிகுத்தவெழின் மருகோனே,

அக்கரவிடத்துவளர் சிற்பனாயிருக்குமுய ரர்ச்
சனவனத்திலகு பெருமானே, (௨௪)

குழிப்பு.

தனத்தன தானனதானன தனத்தன தானனதானன
தனத்தன தானனதானன தனதான.

தினமுஞ்சிவிகவாகனமேறிய குகனன்பர்கள் தீவி
னையோயுர் திருவின்பயனே கொளவேவர மருள்வோ
னே,

திரையுந்தியகார்கடல்சூழ்தரு மூலகந்தனிலே
யுனையேபுகழ் சிறியன்கவிநோய்கொடுபாவையர் ந
சையாலே,

கனமிஞ்சியராகவனேகரி வருழந்திரனே சி
வனையோரு கமலந்திகழ்மாமறையோய்மத னெழி
லோனே,

கருதும்பொருளீகுவைநீயென நரர்தங்கியசீர்
மனையேபுகு கவிநன்குரைதியவனென்றிர் வருவா
யே,

சனகன்றவமேன்மையினுல்வரு மொருபைங்கி
ளினேர்தருசானகி தனைவந்தெடுநாயெனும்ராவண
னுயிரோடே,

குழிப்பு.

தந்ததானன தந்ததானன தந்ததானன தனதானு.

வண்டறாமலர் துன்றுமோதியர் வஞ்சமார்நெடு
விழியாலே,

வஞ்சிபோலிடை நைந்துபோலனு வம்பினுலணி
முலையாலே,

கண்டவாடவர் சிந்தைநோய்கொடு கன்றவேமயல்
தருமானர்,

கஞ்சநேர்சொனி நம்பமேவிழு கங்குனேர்மய லொ
ழிவேனே,

அண்டமாயிர நின்றகோலின னஞ்சவையடர் நெ
டுவேலா,

அந்தமாதியில் கந்தனெதொழு மன்பர்தீவினை மு
னிவோனே,

சண்டன்வீதா வன்றுசீறிய சம்புவானவ னருள்
சேயே,

சந்தமேவிய கண்டதேவியர் தஞ்சமாகிய பெருமா
ளே. (உஅ)

குழிப்பு.

தனதன்தானன தனதன்தானன

தனதன்தானன தனதானு.

அருணையினோர்கிளி நலமுறநீமுன மருடாமேவிய
தறியேனே,

அகிலசராசரமுழுமையுமேதரு மரிமருகாநனிமி
டியாலே,

தருநிகராதிய சுரகமலாவெழு தரணியுமான் தரு வ
லியோனே,

சுதமகனேயென நரர்களையேபுகழ் தமிழனிமேதி
னியலேவேனே,

மருவறுதூயவ ரிதயமதாமரை மலர்தனிலேபுறை
முருகோனே,

மதுரையிலேபல திருவிளையாடல்செய் மதியணி
வேணிய னருள்சேயே,

செருமுகமேவரு மசுரரைநாய்நரி தினவிலேவேல்
விடு குமபோசா,

செலைநிகர்சோலைகண் மிகுவளமாய்வளர் சிறுமரு
தூரமர் பெருமானே. (௨௯)

குழிப்பு.

தாத்தத்தன தந்ததானன தாத்தத்தன தந்ததானன
தாத்தத்தன தந்ததானன தனதான.

ஏற்றவர்க்கிட லின் றியேகொடு மாற்றமிக்குரை வ
ன்கணாளா யேத்திநற்கவி நின்னுபாடியு மிடியாலே

ஏக்கமுற்றுடல் கன்றியேதூயர் மீக்கொளப்பசி கொ
ண்டுநாடொறு மேர்க்கவிட்டனை யென்றனல்வரு கு
றைவேதோ,

சீற்றமுற்றெதிர்வந்தகாலனை வீட்டிநற்றவ நின்
றசீர்மைய தீக்ஷணப்புதல்வன்றனேர்வரு பவர்சேயே,

தேற்றமிக்குள சிந்தையார்பலர் போற்றநிற்சா
னென்றனீண்முடி சேர்த்திநற்பத மென்றுநீதால் பெ
றுவேனே,

ஆற்றலுற்றம சண்டவாணரை மாட்டிமற்பொரு
வின்றகுரனை ஆர்த்திபெற்றிட வன்னுகோறிய பெடு
வேலா,

ஆக்கநற்கொடி யொன்றுமார்பின லீத்தவர்க்கநு
ள்ளிங்கமானவ னாய்ச்சிமெச்சிடு, மைந்தனாவன் மரு
கோனே,

தாற்றுபொற்கழு கங்கொள்கோலையின் வாட்டமற்
றழ கொன்றுநாயமயில் தர்த்ததத்திமி யென்றுசீர்நட
மிகவாட,

தாஷ்டிகங்கொடை தங்குமேன்மைய றோற்றமிக்க
மார்கண்டதேவ் கொள் தாட்டிணைக்கமலங்கொண்மேவிய
பெருமானே. (௩௦)

குழிப்பு.

தன்னதந்தனத்தந்தானன தன்னதந்தன தந்ததானன
தன்னதந்தன தந்ததானன தனதானு.

உலகளந்திட வன்னுமாவலி ஈட்டமிரந்தவனன்பர்
தோமக லுளமுவந்திட வந்துசீரருண் முகிலானே,

னுபயவண்சிறை துன்றியேர்பெறு கலுழனின்சிட
றங்குமாதவ லுரலணைந்திடநின்றகோவலன் மருகோ
னே,

கலகலென்றொலி மிஞ்சுநாபுர மொடுதிகழ்ந்திடு த
ண்டையாரிரு கழலைம்பினவென்றனாவரு குறைவே
தோ,

கற்றயில்வெங்கலி கொண்டதீயவர் மகிழநின்றிட
ல் கன்றியேபல கவிபுனைந்திட நன்றதோ பொருடரு
வாயே,

சலசனன்று மயங்கியேழிறை புகவெகுண்டிடு கந்
தனேமிகு தயைபொருந்திய சுந்தரரபல வரையோனே,
சைலமங்கை புணர்ந்தபாழியரிதழியம்புனி கொண்
டவேணியர் தனியொன்று மழிந்திடாதவ ரருள்சேயே,
அலகில்சங்க முழங்குமோதையு மிழிவிகந்தவியங்
களோதையு மலைபொருந்தியசிந்தினோடிக லொலிமேவி,
யழகுபொங்கு மடந்தைமார்கட நெறியினின் றிடு
செம்பொன்மாரியி லருள்விளங்கு குழந்தையாகிய பெ
ருமாளே, (௩௧)

தந்ததானன தந்ததானன

தந்ததானன தனதானு.

ஆண்டம்யாவையு முண்டமாயவ னந்தமாதியின்
முதலானே,

னன்றுவேள்வியில் வந்ததாடகை யங்குமாரரை
முனிலோலும்,

விண்டமேலவா நெஞ்சமார்தரு விந்தைசேரரி
மருகோனே,

விஞ்சந்மிடி கொண்டியான்மிக விந்தமாநில
முழல்வேனே,

சண்டன்வீயவெ குண்டதாடிகழ் சம்புவானவ
னருள்சேயே,

சந்தமால்வரை தங்குமா முனி சங்கைநீருயர் குரு
நாதா,

கொண்டனோர்குழல் தந்திசோதரி கும்பவேர்முலை
புணர்வோனே,

கொன்றைசூடியர் செம்பொன்மாரிய குண்டரா
விகொள் பெருமாளே. (௩௨)

குழிப்பு.

தந்ததந்தன தந்ததானன தந்ததந்தன தந்ததானன
தந்ததந்தன தந்ததானன தனதானு.

கங்கைமங்கைவி ளங்குச்சீரடி லங்கொளங்குமி னங்
கணுனிரு கந்தரந்திகழ் சண்டநேர்மறை புகல்வோனே
கஞ்சனஞ்சவெ குண்டபாலக வன்பர்சிந்தைபு கு
ந்துவாழ்குளிர் கந்தமிஞ்சுக டம்புமேவிய புயவீரா,
அங்கைகொண்டிடு துங்கவேலவ வென்றுவந்து
னே நம்பியேதொழு மண்டர்தங்களை யன்றுவாழ்வுற நி
னேவோனே,

யண்டநந்தினு மெண்டிசாமுக நின்றகுன்றுக றின்
'றுபேரினு மன்பனென்றெனே யெங்குமேசொல வநுள்
வாயே,

சங்கைவென்றெழி றங்குசோமிடர் கெண்டையென்
'று விளங்குகூர்விழி சந்தனங்குள பங்கொளோர்முலை யல
ர்மாதே,

தங்குநெஞ்சினர் சங்கமோடொளி யென்றுவென்
றுனா செங்கைநேமியர் தஞ்சமென்றவர் பங்கில்வாழ்ப
வர் மருகோனே,

பங்கயங்குள லர்ந்தவாவியி னந்தினங்கண்மு பூங்கி
யேதரு பண்புகொண்டில கின்றமாமணி நிலவாலே,

பண்டயங்குயர் வண்டுசேர்குழு தங்களன்றும நி
ழ்ந்துவாயவிழ் பங்கமின்றிய கண்டதேவிகொள் பெரு
மானே. (௩௩)

குழிப்பு.

தானதந்ததான தானதந்ததான

தானதந்ததான தனதானு.

ஆஷமுண்டவாயர் காதினன்றுமேன்மை யானமந்
தீரமோது குருநாதா,

ஆகமங்கள்வேத மியாவினுந்தணை வாநியென்ற
தூய முருகோனே,

காலனெந்தநாளு மேவியென்றனாவி காண வந்தி
டாத வகைநாடி-க்,

காவல்கொண்டுதிமை யாவுமொன்றிடாது காதல்
கொண்டேனோரில் வருவாயே,

வேலமைந்தகோல வேனமங்கைதோயும் வீரமி
ஞ்சுதோள மயிலோனே,

வேதனஞ்சபால நாலுமங்கைமேய வேழமொன்றி
னேடு மிகல்வோனே,

சிலநந்தமேர்வி லாழிதங்குதோளர் சீர்மிசூந்தமா
யன் முருகோனே,

தோந்திதங்குலாவு மேர்கொன்செம்பொன்மாரி ரே
ருமெந்தையான பெருமானே. (௩௪)

குழிப்பு.

தந்ததன்னன தந்ததானன தந்ததன்னன தந்ததானன

தந்ததன்னன தந்ததானன தனதானு.

தஞ்சமென்னவ ணங்குதேவரை யஞ்சலென்ன
மொழிந்துகூறாவெல் தண்டசண்ணிய வன்பர்நோய்
செட முனிவோனே,

சம்புமுன்னரி லங்குமாமறை யன்றுசொன்னகு
ழந்தையேமலர் தங்குமன்னமி வர்ந்ததேவனே முனி
வோனே,

வஞ்சமன்னிய சிந்தைமாதர்க ளன்பைநண்ணிமு
யங்கினோய்கொள மங்கியெண்ணு துன்பமோடிகல் மி
டியாலே,

வண்டர்தங்களை யண்ணலேயென நின் னுநன் னய
மென்றுமேசொலு மன்பனின் னலழுந்திடாதருள் பு
ரிவாயே,

கஞ்சமின்னை மணந்தமாயவ ரன்னுகன்னு கந்
தவேதியர் கந்தமன் றிய லண்டுழாயினர் நிதமானார்,

கங்குலன்னநி றங்கொடாடகை பொன்றமின்னி
ரி லங்குகோல்விடு கம்பர்பன்னிய துங்கராகவர் மரு
கோனே,

மஞ்சுடென்னையும் விஞ்சபுகம சம்பைகன்னல்க
ளெங்குமேவிவ ளங்கணன்னைய கண்டதேவிரி லுறை
வோனே,

வண்டினன்னிரை கொண்டகார்குழ றந்திசோத
ரி வன்னமார்குற மங்கை பன்னல மொன்றுசீரிய பெ
ருமானே. (௩௭)

குழிப்பு.

தானதானன தந்ததானன தானதானன தந்ததானன

தானதானன தந்ததானன தனதாளு.

வானநாடுறை யிந்திராதியர் சோகமேபெற வென்
றுதிமைசெய் மாவையேகெட வன்னுகோறிய நெடுவே
லா,

வாதுடேசிய குண்டர்யாவரும் வீயவேசிறுமைந்த
னாவ வாசமேவியநிம்பமாயே மணிவோனே,

நானவார்குழ னந்தைநேர்மிடர் புவைசீர்கிரி கண்
டுபோன்மொழி நாகமேபுரை கின்றவேர்முலை யவர்மே
லே,

நாளுமாசைபு ரிந்துநோய்கொடு வீதலேபுரிகின்ற
பேர்மனை நாடியேமிடி கொண்டிடாதரு டருவாயே,

கானமேகுதி யென்றுகேகயன் மாதுகூறிய வன்
துபோகிய காரிலாமன மொன்றிராசுவன் மருகோனே,
காலன்வீழ வு தைந்நூநீங்கடை யூரினூர்சிறு மைந்
தன்மேல்மிகு காதலேகொடு வந்தநீதணி பவர்சேயே,
தேனவாமலர் பொங்குசோலையின் மாதரர்கண்
முருந்தையேநிகர் தீட்டலாதொளிர் தந்தமேபுரை தள
வாலே,

சீர்குலாவிய செம்மொன் மாரிரி லேசலாபதி கண்டி
யேறிய சேயனையுயர்வந்தனுகிய பெருமாளே. (௩௬)

கண்டதேவி முருகர் வண்ணச்சந்தமாலே

முற்றிற்று.

6118

தூற்பாயன்.

அண்டர்கள்வணங்குஞ்செம்பொன் மாநிலியில்வே
லாற்குத்

தண்டமிழ்ச்சுவையாற்சொன்ன வணச்சந்தமாலேக
ற்றோர்

சண்டன்வெங் கலிக்கஞ்சாமற் றூரணி யொருகோ
லோச்சிக்

கண்டனமொழித்தெய்வானை கணவன்றாள் பணிந்
துய்வாரோ.

வேலுமயிலுந்துணை